

Na początku

Księga Kaznodziei

Księga Kaznodziei jest częścią zbioru ogólnie określanej jako literatura mądrościowa. Skupia się ona na praktycznych aspektach przechodzenia przez trudności życiowe. Salomon jest uznawany za jej autora, choć nie jest wymieniony z imienia, a jedynie jako Kaznodzieja (*Qohelet* w języku hebrajskim). 1 Król. 11:1-10 wskazuje, że wraz z wiekiem zaczął oddawać cześć innym bogom. Doprowadziło to do dość cynicznego spojrzenia na życie. Jest jednak prawdopodobne, że w późniejszym okresie życia powrócił do wielbienia Jahwe. Dlatego Księga Kaznodziei zawiera wspaniałe lekcje dla nas w tym, czego Salomon nauczył się po odejściu i powrocie do Boga. Jego ostatnie słowa w tej księdze brzmią: „Bój się Boga i przestrzegaj jego przykazań”.

Artykuły w tym wydaniu są napisane zgodnie z doświadczeniami Salomona w jego drodze powrotnej do Jahwe, jak wskazują wersety omówione przez każdego z autorów.

Artykuł **Słowa Koheleta** (1:1-11) przedstawia perspektywę tej księgi i stale poruszany w niej temat próżności życia z ziemskiego punktu widzenia.

Życie pełne doświadczeń (1:12-2:26) podsumowuje podniesienie do chwały Salomona jako młodego mężczyzny pełnego mądrości, jego odejście od łaski Bożej jako czciciela bożków oraz lekcje dla Nowego Stworzenia płynące z drogi Salomona przez światowe przyjemności.

Spostrzeżenia na temat życia i Refleksje Kazn-

odziei (3:1-4:6) ukazują dwa spojrzenia na wypowiedź Salomona o tym, że większość życia stanowi część określonego cyklu. Chociaż człowiek pragnie czegoś więcej, jest częścią koła życia, które oferuje niewiele trwałej satysfakcji.

Mądra rada (4:7-7:22) omawia wyższość mądrości nad bogactwem. Świat obfituje w pokusy i tylko życie oparte na Bożych słowach i prawach może dać prawdziwą satysfakcję.

Potrzeba mądrości (7:23-9:18) omawia proroczy związek w odniesieniu Salomona do „bezbożnej kobiety” i daje wgląd w stwierdzenie Salomona, że „każda sprawa ma swój czas i swój sposób”.

Życie z perspektywy czasu (10:1-12:7) podejmuje filozoficzne rozważania na temat wyzwań związanych ze starzeniem się oraz sposobu, w jaki możemy prowadzić życie oparte na wyższym celu i znaczeniu, które będzie kontynuowane na wyższym poziomie przez całą wieczność.

Zakończenie (12:8-14) sugeruje, jak ważne jest zwracanie uwagi na napomnienia zawarte w świętym Słowie Bożym, Biblii, w czasach, gdy słowa i tak zwana mądrość człowieka są wszechobecne i zalewają nas z każdej strony.

Modlimy się, aby dyskusje ujęte w tym numerze były zarówno inspirujące, jak i budujące dla każdego z nas, gdy staramy się podążać śladami Jezusa.

Redakcja